

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 17C/115/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8314205935
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Sivák
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2016:8314205935.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudcom Mgr. Petrom Sivákom v právnej veci žalobcu C. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y. XXXX/XX, R., zast. JUDr. Františkom Svatuškom, advokátom, so sídlom Námestie slobody 25, Humenné, proti žalovanému C. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y. XXXX/XX, R., zast. Ulianko & partners, s.r.o., advokátskou kanceláriou so sídlom Nám. SNP 41, 960 01 Zvolen v konaní o určenie výživného pre plnoleté dieťa, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý prispievať na výživu žalobcu mesačne sumou po 250 eur za čas od 16.05.2014 do 20.09.2015 a počnúc od 21.09.2015 sumou po 100 eur mesačne, ktoré bude vyplácať k rukám žalobcu a to vždy do 10. dňa príslušného mesiaca vopred, odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Nedoplatok na výživnom za čas od 16.05.2014 do 31.03.2016 činí 1556,94 eur, ktorý súd žalovanému povoľuje splácať v mesačných splátkach po 50 eur tak, že tieto splátky bude žalobcovi zasielať spolu s bežným výživným. Nezaplatenie čo i len jednej splátky má za následok zročnosť celého nedoplatku.

V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

O trovách konania rozhodne súd do 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou podanou na súde dňa 16.05.2014 voči žalovanému domáhal určenia vyživovacej povinnosti vo výške 500 eur mesačne vždy do 1. dňa v mesiaci vopred k jeho rukám, počnúc od podania žaloby. Svoju žalobu odôvodnil tým, že je synom žalovaného. Býva v spoločnej domácnosti so svojou matkou N. Y. na adrese Y. XXXX/XX, R.. V súčasnosti je študentom 2. Ročníka O. sv. X. a I. v U., fakulta masmediálnej komunikácie O. v dennej forme štúdia. Všetky jeho náklady na stravu, ubytovanie, cestovné, školské výdavky, lieky, oblečenie a voľnočasové aktivity hradí jeho matka. Do tohto času mu na výživu prispieval aj žalovaný, a to sumou cca 500 eur mesačne, podľa dohody, avšak od začiatku tohto roka mu na výživu a výchovu prispieva nepravidelne a v nepostačujúcej výške. V súčasnosti má zvýšené výdavky na zakúpenie študijnej literatúry a školských pomôcok vo výške 50 eur, na úhradu školských poplatkov vo výške 20 eur, na oblečenie 60 eur, na cestovné z Humenného do Trnavy a späť cca 110 eur mesačne, na ubytovanie na internáte a internet vo výške 50 eur mesačne, na cestovné MHD, na drogériu vo výške 40 eur, na lieky 20 eur, na stravu 180 eur, na športové krúžky 10 eur, voľnočasové aktivity a kultúrne podujatia vo výške 30 eur mesačne. Keďže štúdiom na vysokej škole sa pripravuje na budúce povolanie a nemá žiadne finančné príjmy ani iný majetok, vyživovacia povinnosť žalovaného trvá do doby, pokiaľ sa nebude schopný sám živiť. Podľa jeho informácií je mesačný príjem žalovaného vo výške cca 3000 eur.

V priebehu konania bolo vydané uznesenie č.k. 17C/115/2014-49 zo dňa 24.09.2014, ktorým súd určil, že žalovaný je predbežne povinný platiť odporcovi na výživu mesačne 250 Eur vždy do prvého dňa v mesiaci vopred k rukám žalobcu s tým, že v prevyšujúcej časti jeho návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol. Uznesenie bolo potvrdené odvolacím súdom, a to uznesením č.k. 8Co/346/2014-65 zo dňa 18.12.2014. V priebehu konania podal žalovaný návrh na zrušenie predbežného opatrenia z dôvodu, že mu skončil pracovný pomer v T., v súčasnosti je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie od 31.03.2015. V čase podania návrhu na nariadenie predbežného opatrenia nemal rozhodnutie o výške dávky v nezamestnanosti, ktorá mu bude poskytovaná. Návrh na zrušenie predbežného opatrenia odôvodnil ďalej tým, že určené výživné nie je schopný z objektívnych dôvodov platiť, hrozí mu omeškanie so splatením výživného, čím sa vystavuje riziku nielen exekučného konania ale aj hrozbe trestného stíhania. Podľa jeho názoru dôvody pre nariadenie predbežného opatrenia pominuli.

Okresný súd Humenné uznesením sp. zn. 17C/115/2014 zo dňa 29.06.2015 návrh žalovaného na zrušenie predbežného opatrenia zamietol. Súd v odôvodnení uznesenia poukázal na doposiaľ vykonané dokazovanie, obsah pripojených listinných dôkazov a uviedol, že žalobca je stále študentom vysokej školy. Podľa oznámenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny R. je žalovaný zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie od 31.03.2015. Súd návrh žalovaného na zrušenie predbežného opatrenia zamietol z dôvodu, že nepredložil žiadne doklady preukazujúce jeho tvrdenia, okrem oznámenia, že je zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie. Nereagoval ani na povinnosť súdu predložiť doklady od jeho posledného zamestnávateľa, t.j. T. kráľovstva týkajúce sa skončenia pracovného pomeru, dôvodov jeho skončenia, ako aj výšky posledného príjmu, nepredložil ani doklad o tom, že požiadal o priznanie podpory v nezamestnanosti, ktorá povinnosť mu bola uložená na pojednávaní konanom dňa 30.03.2015. Žalovaný ďalej nepreukázal celkové svoje majetkové pomery ani či poberá príspevok v nezamestnanosti, či má úspory z príjmu v zahraničí, či vlastní hnutel'ný alebo nehnuteľný majetok. Súd zdôraznil, že výživné má prednosť pred inými výdavkami s poukazom na ustanovenie § 62 Zákona o rodine. Uzavrel, že žalobca ako účastník konania domáhajúci sa ochrany, svoje tvrdenie základným spôsobom osvedčil, avšak neosvedčil nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, nakoľko žiadnym relevantným spôsobom a dôkazom svoju momentálnu finančnú situáciu nepreukázal. Z tohto dôvodu návrh na zrušenie predbežného opatrenia súd prvého stupňa zamietol.

V zákonom stanovenej lehote podal proti uzneseniu odvolanie právny zástupca žalovaného. Namietal, že postupom súdu bola účastníkovi odňatá možnosť konať pred súdom, ďalej, že napadnuté rozhodnutie je nesprávne právne posúdené, ako aj namietal nedostatočne zistený skutkový stav veci a vady konania, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie. Navrhol zmeniť napadnuté rozhodnutie, alternatívne vec zrušiť a vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Poukázal na to, že pre posúdenie dôvodnosti návrhu odporcu na zrušenie predbežného opatrenia súd prvého stupňa mal ustáliť riadne skutkový stav veci. Poukázal na doposiaľ nevyporiadané bezpodielové spoluvlastníctvo s bývalou manželkou ohľadne trojizbového bytu č. 19 nachádzajúceho sa na 8. nadzemnom podlaží obytného domu na ul. Y., súpisné č. XXXX, vchod XX, R., vrátane spoluvlastníckeho podielu a osobného motorového vozidla značky Škoda Octavia, EVČ: HE-XXXBD, r.v. XXXX, ako aj ďalších hnutel'ných vecí, na ktoré poukázal s tým, že uviedol, že manželstvo bolo právoplatne rozvedené v konaní vedenom na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 11C/54/2014 s právoplatnosťou od 16.07.2014, avšak k vyporiadaniu bezpodielového spoluvlastníctva nedošlo. Poukázal na zmenu pomerov, ktorá nastala z dôvodu zániku pracovného pomeru v T. kráľovstve, kde si nebol schopný nájsť následne ďalšiu prácu, čo ho prinútilo vrátiť sa späť na Slovensko a zaevidovať sa do evidencie uchádzačov o zamestnanie od 31.03.2015. Uviedol, že dňa 20.07.2015 mu bolo doručené rozhodnutie Sociálnej poisťovne pobočky R. zo dňa 13.07.2015, ktorým bolo rozhodnuté o priznaní mu dávky v nezamestnanosti vo výške 50% denného vymeriavacieho základu 54,1809 Eur od 31.03.2015 na obdobie 6 mesiacov s tým, že iný príjem v súčasnosti nemá, nemá ani úspory z predchádzajúceho zamestnania v zahraničí a nie je výlučným vlastníkom žiadneho nehnuteľného ani hodnotnejšieho hnutel'ného majetku. Zdôraznil, že určené výživné vo výške 250 Eur mesačne nie je vzhľadom na podstatnú zmenu svojich majetkových pomerov schopný platiť a plnenie výživného je reálne ohrozené a vystavuje sa nebezpečenstvu bezprostredne hroziacej ujmy. Súčasťou podaného odvolania bolo rozhodnutie Sociálnej poisťovne pobočky R. z 13.07.2015 č. 7246/2015-HE-DvN (v spise na č.l. 114) o priznaní dávky v nezamestnanosti vo výške 50% denného vymeriavacieho základu 54,1809 Eur od 31.03.2015 na obdobie 6 mesiacov, ako aj opisy mzdových listov odporcu zo spoločnosti ADECCO z T., osvedčenie o evidencii motorového vozidla č. G. a čiastočný výpis z listu vlastníctva č. XXXX kat. úz. R., obec R., okres R., týkajúci sa bytu č. XX, nachádzajúceho sa na 8. poschodí, vchod XX, na pozemku parc. č. XXXX o výmere 568 m², zastavané plochy a nádvorcia.

Právny zástupca žalobcu vo vyjadrení k odvolaniu poukázal na to, že i napriek evidencii odporcu v evidencii uchádzačov o zamestnanie odporcovi bola priznaná dávka v nezamestnanosti vo výške 54,18 Eur, čo predstavuje celkom sumu 1.083,62 Eur, z ktorého príjmu je schopný platiť predbežne určené výživné. Z tohto dôvodu navrhol potvrdiť napadnuté uznesenie.

Krajský súd v Prešove uznesením sp. zn. 4Co/241/2015 zo dňa 16.09.2015 potvrdil uznesenie Okresného súdu Humenné, ktorým súd zamietol návrh žalobcu na zrušenie nariadeného predbežného opatrenia. V odôvodnení uznesenia krajský súd uviedol, že je nesporné, že po strate zamestnania v zahraničí u žalovaného a následnom zaevidovaní sa do evidencie uchádzačov o zamestnanie k 31.03.2015, žalovanému vznikol nárok na dávky v nezamestnanosti o ktorých bolo rozhodnuté Sociálnou poisťovňou pobočkou R. dňa 13.07.2015 s tým, že odporca po dobu 6 mesiacov bude poberať dávku v nezamestnanosti vo výške 54,1809 Eur denne od 31.03.2015.

Z uvedeného vyplýva, že pomery žalovaného sa síce zmenili stratou zamestnania, avšak poberanie dávky v nezamestnanosti v určenej výške nie je dôvodom pre zrušenie nariadeného predbežného opatrenia, ktorým bolo predbežne určené výživné vo výške 250 Eur na žalobcu, ktorý je študentom vysokej školy. Súd prvého stupňa správne poukázal na to, že zákonné podmienky pre nariadenie predbežného opatrenia nezanikli, lebo navrhovateľ v podanom návrhu na nariadenie predbežného opatrenia osvedčil nevyhnutnosť dočasnej úpravy pomerov preukázaním, že je študentom vysokej školy. Žalovaný síce preukázal zmenu pomerov, ktorá nastala v súvislosti so skončením jeho pracovného pomeru v zahraničí, avšak priznaním dávky v nezamestnanosti nepreukázal nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, lebo priznaná dávka v nezamestnanosti je dostatočná na platenie výživného v predbežne určenej výške. Ďalej poukázal, že je v záujme oboch účastníkov konania, aby navrhovateľ mal zabezpečené prostredníctvom výživného finančné prostriedky na úhradu nevyhnutných potrieb spojených s prípravou na budúce povolanie, lebo zákonná vyživovacia povinnosť rodičov trvá do času, kým dieťa nie je schopné samo sa živiť (§ 62 ods. 1 Zákona o rodine). Na druhej strane je v záujme žalobcu, aby pri trvaní vyživovacej povinnosti a prebiehajúcim konaní o jeho určenie, predbežne prispieval na výživu oprávnenej osoby, t.j. navrhovateľovi z dôvodu, že k určenie výživného dôjde spätne a neplatením výživného vôbec by na strane odporcu vznikol dlh, ktorý by odporca taktiež musel následne splácať, to znamená že určenie výživného aj v predbežnej výške je v záujme oboch účastníkov konania. Z tohto dôvodu odvolací súd nepovažoval uplatnené námietky týkajúce sa nedostatočne zisteného skutkového stavu, nesprávneho právneho posúdenia za opodstatnené ani za dôvodné. Postupom súdu nedošlo k odňatiu možnosti konať pred súdom ani v konaní nedošlo k vadám, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Posúdenie dôvodnosti návrhu na zrušenie predbežného opatrenia súdom prvého stupňa bolo správne.

Vo svojom vyjadrení zo dňa 27.01.2016 žalovaný uviedol, že odo dňa podania návrhu sa na jeho strane podstatne zmenili osobné a majetkové pomery, ktoré mu v súčasnej dobe neumožňujú prispievať na výživu žalobcu v ním uplatnenej výške. Pokiaľ mu to jeho majetkové pomery umožňovali, prispieval žalobcovi na jeho výchovu a výživu, avšak nie v sume 500 eur mesačne ako to uvádza žalobca v žalobe, ale prispieval výživným v sume, akú aktuálne potreboval. Nakoľko však už nepracuje v zahraničí a je zamestnaný u slovenského zamestnávateľa: Dopravný podnik Bratislava, kde jeho čistý príjem je vo výške 435 eur, nemá finančné možnosti na to, aby žalobcovi prispieval na jeho výchovu a výživu v sume 500 eur mesačne. Žiaden iný príjem nemá. Rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 11C/54/2014-19 bolo jeho manželstvo s V. N. Y. rozvedené, nakoľko však BSM doposiaľ vyporiadané nebolo, nie je výlučným ani podielovým vlastníkom žiadnej nehnuteľnosti.

V súčasnej dobe býva v Bratislave v ubytovni. Jeho mesačné výdavky na bývanie sú vo výške 130 eur. Svoje mesačné výdavky vyčísluje nasledovne: stravovanie a hygienické potreby vo výške 150 eur, ubytovanie vo výške 130 eur, mobil a internet vo výške 20 eur, pohonné hmoty 70 eur, kultúrne podujatia a voľný čas vo výške 50 eur, poistenie v DAS vo výške 16,60 eur, úrazové poistenie vo výške 49,81 eur, zrážky zo mzdy titulom výživného vo výške 290 eur.

K samotnému nároku uplatneného žalobcom vo výške 500 eur uvádza, že ním požadovaná výška výživného je vysoko nadhodnotená, neprimeraná a nezodpovedá odôvodneným a nevyhnutným výdavkom žalobcu a v prípade uznania by to pre neho malo veľmi nepriaznivé ekonomické aj sociálne následky. Z jeho vyššie uvádzaných aktuálnych príjmov a výdavkov a aktuálnej životnej situácie žalobcu je zrejmé, že životná úroveň žalobcu výrazne prevyšuje jeho životnú úroveň, čo je jednoznačne v rozpore s účelom výživného poskytovaného rodičom nezaopatrenému plnoletému dieťaťu, keď zákon o rodine vychádza z rovnakej životnej úrovne rodičov a detí. Je si vedomý skutočnosti, že žalobca je jeho synom a zo zákona je mu povinný prispievať na výchovu a výživu výživným, avšak kvôli jeho aktuálnej

nepriaznivej životnej situácii, ktorú si z objektívnych dôvodov neprivodil sám, aktuálne nie je schopný prispievať na jeho výživu sumou po 500 eur mesačne. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti so žalobou nesúhlasí a žiada, aby ho súd zaviazal prispievať na výživu žalobcu výživným v minimálnom zákonom rozsahu.

Na pojednávaní súdu dňa 19.02.2016 žalobca uviedol, že v súčasnosti je študentom prvého ročníka magisterského štúdia v Trnave, býva v spoločnej domácnosti so svojou matkou. Čo sa týka jeho dochádzky do školy, raz týždenne resp. dvakrát do mesiaca sa vracia zo školy na víkend domov. V Trnave býva na internáte. Jeho výdavky na stravu sú vo výške 300 eur mesačne, oblečenie spolu s obuvou 130 eur, hygiena a hygienické potreby 50 eur, internát spolu s internetom 50 eur, telefón 15 až 20 eur, kultúra 50 eur, lieky a rôzne vitamíny 20 eur, skriptá a rôzne materiály do školy 50 eur, dovolenky a rôzne výlety tiež 50 eur. Doklady o kúpe skript dokladovať nevie, pretože si ich dáva tlačiť a bločky si nenecháva. Nemá žiadne príjmy, jeho matka mu prispieva v priemere 300 eur na mesiac. Pokiaľ v žalobe uvádzal výdavky na stravu po 150 eur mesačne a na oblečenie po 60 eur mesačne, sú to údaje spreď dvoch rokov, odvtedy sa jeho výdavky zvýšili. Je možnosť, aby sa stravoval na internáte, avšak podáva sa tam len obed a to v takom čase, kedy je väčšinou v škole. Keď ostáva na internáte v Trnave, tak vtedy ide na výlety, napr. za kamarátom do Olomouca alebo do Viedne, aby nesedel na internáte.

Právna zástupkyňa žalobcu na pojednávaní uviedla, že na podanej žalobe trvajú v celom rozsahu. Poukázala na to, že návrh bol podaný ešte v roku 2014, kedy žalovaný pracoval v zahraničí. Vyživovacia povinnosť žalovaného voči žalobcovi stále trvá, žalobca stále navštevuje školu a je odkázaný na výživné. Žiadajú súd, aby pri určovaní výšky výživného vychádzal z príjmu žalovaného, ktorý dosahoval v T. Majú totiž zato, že žalovaný doteraz nepredložil žiadny doklad ani dôkaz o tom, že k ukončeniu pracovného pomeru v Nórsku došlo len z dôvodov na jeho strane, z jeho vlastnej vôle. Pokiaľ žalovaný tvrdí, že z T. odišiel z dôvodu riešenia osobných problémov a to rozvodu, poukazujú na skutočnosť, že v rozvodovom konaní bol zastúpený v právnom zástupcom, čiže ani to nemohlo byť dôvodom skončenia jeho práce v T.. Pokiaľ žalovaný poukazoval na pôžičku od bývalej exspriateľky V., tak prevzatie peňazí z tejto pôžičky ničím nepreukázal. Podľa jeho výpovede mu bolo vyplatené odstupné 1200 eur. Náklady spojené s vodičským preukazom mohol mať pokryté z týchto peňazí.

Žalovaný na pojednávaní uviedol, že v T. pracoval zhruba od roku 2012 do roku 2015, a to do marca 2015. Pracoval ako tesár, zarábala v priemere 22 až 24 tisíc nórske koruny, čo je v prepočte okolo 2200 - 2500 eur. Ukončeniu jeho práce v T. predchádzali viaceré skutočnosti, v prvom rade to, že tam bola určitá kríza a bolo mu ponúknuté z firmy Adeko, kde pracoval, aby odišiel sám s tým, že mu vyplatia určité odstupné. Odstupné mu vyplatili zhruba 16.000 nórske, čo bolo v prepočte podľa aktuálneho kurzu vtedy 1200 eur. K tomu pristúpilo tiež to, že si na Slovensku našiel známosť a potreboval riešiť svoje osobné veci, lebo sa rozvádza a musel si vyporiadať aj BSM. Jeho úmyslom nebolo to, aby si týmto spôsobom vedome znížil zárobok kvôli plateniu výživného. V súčasnej dobe pracuje ako vodič mestskej hromadnej dopravy pre dopravný podnik Bratislava, a.s. Jeho príjem je pohyblivý v závislosti od toho, koľko zmien odrobí a je mesačne vo výške 660 eur v čistom. Pracuje tam od 21.09.2015. Momentálne žije na ubytovni. Z tejto čistej mzdy si platí 130 eur na ubytovanie, 18 eur na poisťku ako vodič z povolania, 60 eur poistenie o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri jeho povolaní vodiča, ktorú si taktiež musí platiť, inak by nemohol pracovať, ďalej si platí úrazové poistenie 49,81 eur mesačne v poisťovni Allianz. Spláca advokátovi, ktorý ho zastupoval v tomto konaní vyúčtovanú odmenu 600 eur, dohodli sa na mesačných splátkach po 100 eur, spláca od decembra 2015. Musel si vziať pôžičku vo výške 9600 eur od svojej bývalej priateľky R. V., s ktorou však už nežije a nemá s ňou kontakt. Spláca jej podľa toho, koľko finančných prostriedkov práve má. Peniaze mu boli vyplatené v hotovosti. Tieto peniaze použil na zaplatenie vodičského kurzu skupiny C a D, ktorý si musel urobiť. Vodičský preukaz stál 1290 eur a karta vodiča 760 eur. Za súčasnej situácie je ochotný prispievať na výživu svojho syna minimálnym zákonným výživným.

Právna zástupkyňa žalovaného na pojednávaní žiadala žalobu zamietnuť. Trvala na doterajších vyjadreniach vrátane posledného vyjadrenia doručeného súdu dňa 27.01.2016. Nie sú splnené podmienky na priznanie výživného zo strany žalovaného pre žalobcu podľa zákona o rodine. Žalovaný je ochotný platiť za terajšieho stavu minimálne výživné.

Podľa ustanovenia § 62 odsek 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o rodine“), plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa ustanovenia § 62 odsek 4 zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa ustanovenia § 62 odsek 5 zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa ustanovenia § 65 odsek 3 zákona o rodine, výživné plnoletých detí upraví súd len na návrh.

Podľa ustanovenia § 75 odsek 1 zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Predmetom tohto konania je určenie vyživovacej povinnosti žalovaného voči žalobcovi.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom žaloby zo dňa 16.05.2014, potvrdením o štúdiu žalobcu, potvrdenia zamestnávateľa žalovaného Adeco Solutions AS, opisom mzdových listov, potvrdenia o zaradení žalovaného do evidencie uchádzačov o zamestnanie, rozhodnutia o priznaní dávky v nezamestnanosti, pracovnej zmluvy uzatvorenej medzi Dopravným podnikom Bratislava, a.s. a žalovaným, vyjadreniami účastníkov konania ako aj s obsahom ďalších v spise pripojených listinných dôkazov a zistil tento skutkový stav:

Žalobca v tomto konaní žiadal o určenie vyživovacej povinnosti vo výške 500 eur zo strany jeho otca - žalovaného z dôvodu, že momentálne je študentom na vysokej škole a pripravuje sa na svoje budúce povolanie, preto vyživovacia povinnosť žalovaného voči nemu trvá.

Z potvrdenia Univerzity Sv. X. a I., T. J. R. 2, U., Fakulta masmediálnej komunikácie O. zo dňa 25.09.2013 vyplýva, že žalobca bol v školskom roku 2013/2014 študentom 2. Ročníka dennej formy štúdia.

Zo spisovej dokumentácie vyplýva, že Okresný súd Humenné uznesením sp. zn. 17C/115/2014 zo dňa 24.09.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8Co/346/2014 zo dňa 18.12.2014 predbežne zaviazal žalovaného prispievať na výživu žalobcu sumou po 250 eur mesačne, vždy do 1. dňa v mesiaci k rukám žalovaného.

Okresný súd Humenné uznesením sp. zn. 17C/115/2014 zo dňa 29.06.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4Co/241/2015 zamietol návrh žalovaného na zrušenie predbežného opatrenia.

Z potvrdenia spoločnosti Adecco Solutions AS, Rosenkranzgate 16, 0160 Oslo vyplýva, že žalovaný bol zamestnaný v tejto spoločnosti ako tesár v období od 13.02.2012 do 23.03.2015. Podľa priložených opisov mzdových listov bol priemerný mesačný príjem žalovaného v období január - august 2014 vo výške 16336,95 nórskych korún, podľa konverzného kurzu NBS účinnému ku dňu podania návrhu bol priemerný mesačný príjem žalovaného 2004,41 eur.

Z oznámenia ÚPSVaR Humenné zo dňa 02.04.2015 vyplýva, že žalovaný bol dňa 31.03.2015 zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie.

Z rozhodnutia Sociálnej poisťovne, pobočka R. č. XXXX/XXXX-HE-DvN zo dňa 13.07.2015 vyplýva, že žalovanému C. Y. bol priznaný nárok na dávku v nezamestnanosti vo výške 50 % denného vymeriavacieho základu 54,1809 eur, od 31.03.2015 na obdobie šiestich mesiacov.

Zo pracovnej zmluvy uzatvorenej medzi zamestnávateľom Dopravný podnik Bratislava, a.s., Olejkárska 1, 814 52 Bratislava a žalovaným vyplýva, že žalovaný je zamestnaný v tejto spoločnosti ako robotník v doprave na dobu určitú od 21.09.2015 do 31.08.2017. Z potvrdenia o príjme žalovaného v tejto spoločnosti vyplýva, že v mesiaci október 2015 bol jeho čistý príjem vo výške 435 eur.

Z prehľadu platieb, ktorý súdu predložil žalobca vyplýva, že žalovaný mu dňa 02.06.2014 zaplatil na výživnom sumu 80 eur, dňa 23.06.2014 sumu 80 eur, dňa 22.07.2014 sumu 80 eur, 07.01.2015 sumu 215 eur, 23.12.2014 sumu 500 eur - od exekútora, 02.03.2015 sumu 250 eur, 05.03.2015 sumu 250 eur, 16.04.2015 sumu 250 eur, 26.05.2015 sumu 250 eur, 01.07.2015 sumu 250 eur, 24.07.2015 sumu 33 eur, 04.08.2015 sumu 33 eur, 29.09.2015 sumu 33 eur, 30.10.2015 sumu 33 eur a 11.02.2016 sumu 250 eur + 500 eur od exekútora.

Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu o určenie výživného zo strany jeho otca - žalovaného je dôvodná, avšak nie v takej výške, v akej to požaduje žalobca.

Žalobca bol v čase podania žaloby, ako aj v súčasnosti študentom O. Sv. X. a I., T. J. R. 2, U., Q. masmediálnej komunikácie O., pričom štúdiom na tejto univerzite sa pripravuje na svoje budúce povolanie, preto v súčasnosti nemá príjem zo zárobkovej alebo inej činnosti. V zmysle § 62 ods. 1 Zákona o rodine je vyživovacia povinnosť rodičov k deťom ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým nie sú schopné samé sa živiť, preto vyživovacia povinnosť žalovaného voči jeho synovi stále trvá a je jeho rodičovskou povinnosťou podieľať sa na výdavkoch na výživu a opodstatnené potreby žalobcu. Žalobca sa vo svojej žalobe domáhal, aby súd zaviazal žalovaného platiť mu výživné v sume 500 eur mesačne s účinnosťou od podania návrhu a poukazoval na svoje výdavky, ako sú uvedené vyššie.

V čase podania žaloby bol žalovaný zamestnaný v T. Y. vo firme Adecco Solutions AS ako tesár a vyjadril sa, že jeho čistý príjem bol okolo 2200 eur. Podľa potvrdenia zamestnávateľa Adecco Solutions AS pracoval v tejto spoločnosti do 23.03.2015, pričom žalovaný sa vyjadril, že mu bolo vyplatené aj odstupné v prepočte vo výške 1200 eur. Následne bol dňa 31.03.2015 zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie a bola mu priznaná dávka v nezamestnanosti vo výške 50% z denného vymeriavacieho základu 54,1809 na obdobie šiestich mesiacov.

Pri určovaní výšky výživného súd vychádza z opodstatnených potrieb oprávnenej osoby, ako aj schopností, možností a majetkových pomerov povinnej osoby. Niektoré výdavky žalobcu tak, ako ich uvádzal, napr. výdavky na stravu 300 eur mesačne, na oblečenie 130 eur v priemere mesačne a 110 eur mesačne na cestovné, výdavky na výlety a športové podujatia sa súdu javia ako nadhodnotené a nadštandardné a nepovažuje ich za nevyhnutné vynakladať v takej výške. Súd poukazuje aj na sumy životného minima stanovené právnymi predpismi pre plnoleté osoby, ktoré sú nižšie.

Tiež je potrebné zdôrazniť, že súd v tomto prípade neaplikoval ukončenie pracovného pomeru v T. zo strany žalovaného ustanovenie § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pretože žalovaný tak urobil z dôležitých dôvodov, riešil si svoje osobné záležitosti a nemožno od neho požadovať, aby proti svojej vôli na úkor svojho osobného života ostal zamestnaný v cudzine. Je zrejme, že žalovaný si riešil dôležité osobné problémy a to rozvod, vyporiadanie BSM a nový vzťah. Žalovaný má taktiež právo zvoliť si partnera, nájsť si inú prácu a má právo vrátiť sa domov na Slovensko a to aj napriek vyživovacej povinnosti. Vzhľadom na tieto skutočnosti je súd toho názoru, že bolo schopnosťami, možnosťami a majetkovými pomeroch žalovaného prispievať na výživu jeho syna v období od podania žaloby, teda od 16.05.2014 do 20.09.2015, od kedy nastúpil do nového zamestnania, výživným vo výške 250 eur mesačne. Súd tu poukazuje aj na doterajšie vyššie uvedené rozhodnutia okresného aj krajského súdu o predbežnom výživnom a na ich právne závery.

Dňa 21.09.2015 žalovaný nastúpil do zamestnania u zamestnávateľa Dopravný podnik Bratislava, a.s. a jeho čistý príjem vo výške 660 eur mesačne, vo svojom vyjadrení zo dňa 27.01.2016 poukazoval na svoje výdavky, po zohľadnení ktorých má žalovaný rovnakú životnú úroveň ako žalobca.

Súd pri jeho výdavkoch však neprihliadal na pôžičku žalovaného, ktorú mal uzatvoriť s jeho bývalou priateľkou, pretože nepreukázal, že peniaze od nej reálne prebral a súd ma zato, že toto obdobie si mohol a mal pokryť aj vyplateným odstupným 1200 eur po skončení práce v T.. Vzhľadom na uvedené je súd toho názoru, že za súčasnej situácie je v jeho možnostiach a schopnostiach prispievať na výživu žalobcu sumou po 100 eur mesačne, počnúc dňom 21.09.2015 a v prevyšujúcej časti súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Zmena v osobnom a pracovnom živote žalovaného sa nemôže automaticky negatívne vykladať v jeho neprospech, predovšetkým keď je zrejme, že žalovaný si aktívne hľadal prácu a aj pracuje aj po návrate na Slovensko. Je zrejme, že žalobca má zasa právo na výživné, pretože sa pripravuje na budúce

povolanie, avšak vzhľadom na situáciu, by mal tiež prejavíť aktivitu a snažiť sa zarobiť si peniaze, napríklad brigádou a podobne, čo je dnes bežné. Vzhľadom na objektívne vzniknutú situáciu na strane jeho otca, si nemôže dovoliť udávané nadštandardné výdavky, ktoré si nemôže za terajšej situácie dovoliť ani jeho otec. Životná úroveň by pritom mala byť rovnaká.

Nedoplatok na výživnom za obdobie od 16.05.2014 do 31.03.2016 súd určil na sumu 1556,94 eur, pretože za tento čas mal prispieť sumou 4678,94 eur (od 16.05.2014 do 31.05.2014 sumou 128,96 eur, od 01.06.2014 do 31.08.2015 sumou 3750 eur, od 01.09.2015 do 20.09.2015 sumou 166,66 eur, od 21.09.2015 do 30.09.2015 sumou 33,22 eur a od 01.10.2015 do 31.03.2016 sumou 600 eur) a z prehľadu platieb predloženého samotným žalobcom je preukázané, že za toto obdobie mu žalovaný uhradil na výživnom celkovo sumu 3122 eur. Nedoplatok na výživnom povolil súd v súlade s § 160 O.s.p. žalobcovi splácať v pravidelných splátkach po 50 eur mesačne tak, že ich bude uhrádzať spolu s bežným výživným k rukám žalobcu, pod stratou výhody splátok, pri nezapletení niektorej splátky riadne a včas.

O trovách konania rozhodne súd v súlade s § 151 ods. 3 O.s.p. do 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Prešove, prostredníctvom tunajšieho súdu.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 odsek 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona číslo 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení neskorších predpisov.